

## MOKSLINĖ BIOGRAFIJA

Konstantinas Povilas Valuckas gimė 1943 m. sausio 30 d. Kaune. Mama – Genė Gudelytė-Valuckienė – mokytoja, tėvas Konstantinas Valuckas – inžinierius. Tėvai ilgus metus mokytojavo įvairiuose Lietuvos miestuose – Jurbarkė, Tauragėje. Palangoje, Šiauliuose bei Kaune. Baigęs Kauno 5-ąją vidurinę mokyklą, gabus abiturientas K. P. Valuckas pasirenka gydytojo specialybę.

*„Mokykloje man geriausiai sekėsi tikslieji mokslai, o labiausiai žavėjo fizika. Buvau susiruošęs stoti į netoli Maskvos esančio Obninsko radiacinės fizikos institutą. Mokytojai mano pasirinkimui pritarė. Tačiau mūsų šeimoje tėvas buvo absoliutus autokratas, jo žodis visais klausimais buvo paskutinis. „Jokių studijų Rusijoje, stosi į mediciną – daktaras niekada nepraps, visada turėsi iš ko gyventi...“. Su tėvu mes nebuvo pradžiai ginčytis, pradėjau medicinos studijas ir nė karto nepasigailėjau pasirinkęs sunkią, nuolatinio darbo reikalaujančią, bet labai garbingą mediko profesiją.“ (Prof. K. P. Valuckas)*

K. P. Valuckas įstoja į Kauno medicinos instituto Gydomosios medicinos fakultetą. Studijuodamas mediciną pasižymi kaip aktyvus studentas, dalyvauja moksliniuose studentų būreliuose.

1966 m. baigęs Kauno medicinos institutą, jaunas gydytojas gauna paskyrimą į Kėdainių centrinės ligoninės Chirurgijos skyrių. Čia dirba gydytoju ordinatoriumi.

*„Savo profesinę karjerą pradėjau kaip chirurgas Kėdai-  
niuose, kur buvo ką tik pastatyta nauja ligoninė. Mes, jauni  
gydytojai, dirbome labai daug, neskaičiuodami nei darbo, nei  
poilsio valandų, ir tai buvo visiems savaime suprantamas da-  
lykas. Operuoti man sekėsi, daug išmokau iš vyresnių kolegų,  
kurie noriai dalijosi savo didele praktine patirtimi. Kolegos  
pranašavo man puikią chirurgo karjerą. Neplanavau keis-  
ti medicinos srities, bet sutapo nemažai įvairių aplinkybių, ir  
onkologijoje esu jau daugiau nei keturiasdešimt metų.“ (Prof.  
K. P. Valuckas)*

Lietuvos sveikatos apsaugos ministerijos Onkologijos mokslinio tyrimo institute, kuriam vadovavo profesorius Albertas Telyčėnas, būrėsi jauni įvairių specialybių gydytojai. Viena iš pagrindinių instituto mokslinių kryptių buvo elektrorentgenografijos bei elektrorentgenoskenografijos taikymas navikams diagnozuoti. Profesorius Albertas Telyčėnas pakviečia jauną, mokslinių interesų turintį gydytoją į klinikinės radiologijos aspirantūrą. Padrąsintas profesorius K. P. Valuckas 1969 m. įstoja į minėtos specialybės aspirantūrą ir sėkmingai ją baigia, 1974 m. apgindamas mokslų daktaro (tada kandidato) disertaciją tema „Kepenų ir kai kurių kitų organų elektrorentgenoskenografinis tyrimas onkologinėje klinikoje“. Daktaro K. P. Valucko dėka elektrorentgenoskenografija įdiegta į onkologijos praktiką skydliaukės, kepenų ir inkstų patologijai diagnozuoti.

Tolesnis daktaro K. P. Valucko kaip gydytojo, organizatoriaus ir mokslininko kelias glaudžiai susijęs su onkologijos mokslu bei praktika. 1972–1975 m. jis dirba Onkologijos mokslinio tyrimo instituto

moksliniu sekretoriumi, vėliau – 1975–1990 m. – Radiologijos skyriaus vadovu.

1990 m. Onkologijos mokslinio tyrimo institutą reorganizavus į Lietuvos onkologijos centrą daktaras K. P. Valuckas paskiriamas jo direktoriumi. Vadovaudamas šiai onkologinei įstaigai K. P. Valuckas siekia, kad Lietuvoje kiekvienas onkologinis ligonis gautų sudėtinį (chirurginį, spindulinį, chemoterapinį) gydymą, kurio rezultatai, kaip rodo pasaulinė ir mūsų pačių praktika, yra optimalūs. Lietuvos onkologijos centro direktorius padėjo daug pastangų, kad jo vadovaujamoje įstaigoje į vieną visumą būtų sujungti onkologijos praktika, mokslas ir mokymas. Tų pastangų rezultatas – Vilniaus universiteto Onkologijos instituto įkūrimas 2002 m. (pertvarkius Lietuvos onkologijos centrą).

*„Kalbant apie prof. K. P. Valucko nuopelnus Lietuvos onkologijai reikia paminėti, kad būtent jo dėka Onkologijos institutas išliko kaip savarankiška įstaiga, kurioje ne tik gydomi onkologinėmis ligomis sergantieji, bet taip pat vykdomas mokslinis darbas bei ikidiplominis ir podiplominis onkologijos dėstymas. Profesoriaus K. P. Valucko patyrimo, sukaupto teorinės ir klinikinės onkologijos srityje, jo autoriteto dėka Onkologijos instituto egzistavimo svarba abejojusieji skeptikai buvo įtikinti šios įstaigos reikalingumu Lietuvos medicinai.“*

*Man įstrigęs atmintyje vienas dalykas: pamenu, kai jis, jaunas gydytojas, pradėjo dirbti Institute, jis patiko visiems bendradarbiams... Taip pasitaiko gana retai.“ (Prof. Laima Griciūtė)*



Nors organizacinis darbas atima daug jėgų ir laiko, daktaras K. P. Valuckas aktyviai dalyvauja mokslinėje bei pedagoginėje veikloje. Sėkmingi pirmieji mokslo darbai, apibendrinti daktaro disertacijoje, sužadino mokslininko ryžtą toliau gilintis į onkologijos mokslo problemas. Pagrindinės daktaro K. P. Valucko mokslinės veikios kryptys – vėžio spindulinė diagnostika ir terapija bei sudėtinis onkologinių ligonių gydymas. Plėtojant vėžio spindulinę diagnostiką, ištirtos naujo metodo – elektrorentgenoskenografijos galimybės įvairių organų navikams diagnozuoti. 1976 m. drauge su savo mokytoju profesoriumi Albertu Telyčėnu išleista monografija „Elektrorentgenoskenografija“, 1980 m. kartu su buvusios Sovietų Sąjungos Onkologijos centro bei Radiologijos instituto bendradarbiais – klinikinės elektrorentgenoskenografijos srities metodinės rekomendacijos. Už elektrorentgenoskenografijos krypties darbus daktarui K. P. Valuckui ir bendraautoriams buvo suteikta Lietuvos mokslo premija. Savo dvidešimties metų minėtos krypties mokslinę veiklą K. P. Valuckas apibendrino habilituoto daktaro disertacijoje „Elektrorentgenoskenografija onkologijoje“, kurią sėkmingai apgynė 1990 m.

*„Labai gerbiu prof. habil. dr. Konstantino Povilo Valucko, kaip puikaus onkologo, erudiciją ir profesionalumą. Didelį įspūdį daro tai, kad profesorius jau du nepriklausomos Lietuvos dešimtmečius nuosekliai kovoja už onkologinės pagalbos sistemos išsaugojimą ir tobulinimą. Puikiai išmanydamas tiek ligų diagnostiką ir kliniką, tiek onkologijos mokslą, profesorius atstovauja europiniam mąstymui, pagal kurį neabejojama, kad sergantiesiems vėžiu geriausia pagalba suteikiama specializuotose onkologinėse įstaigose, kur glaudžiai siejama prakti-*

*ka, mokslas ir mokymas. Labai svarbu, kad prof. K. P. Valucko vadovaujamame Vilniaus universiteto Onkologijos institute darbuojasi jau ketvirta šioje įstaigoje išugdyta onkologų karta. Rėmiau ir remsiu profesoriaus pastangas, skirtas tam, kad onkologija Lietuvoje būtų pripažinta prioritetine medicinos sritimi, kaip yra kitose pažangiose valstybėse.“ (Lietuvos Respublikos Seimo narė prof. habil. dr. Vida Marija Čigriejienė)*

Habilituotas daktaras K. P. Valuckas savo mokslinę veiklą nuolat sieja su onkologijos praktika – 1991 m. jam suteiktos aukščiausios radiologo ir onkologo kvalifikacinės kategorijos. Siekdamas pagerinti spindulinio gydymo veiksmingumą, K. P. Valuckas drauge su kolegomis gydytojais tyrė naujus priešnavikinius ir diagnostinius preparatus, be to, įdiegė į klinikinę praktiką naują unikalų intraertminės, intraudininės brachiterapijos panaudojant gama ir neutronų spinduliuotės šaltinius metodą įvairių lokalizacijų piktybiniams navikams gydyti. Diegiant šį metodą, buvo sukurtos radiacinės apsaugos priemonės personalui, specialūs instrumentai radioaktyviems kalifornio šaltiniams įterpti į naviką, buvo radiobiologiškai ir kliniškai pagrįstas dozimetrinis planavimas, nustatytas brachiterapijos naudojant šį radionuklidą derinio su kitais švitinimo būdais efektyvumas, įvertinta metodo efektyvumo priklausomybė nuo naviko histogenezės, parinktos optimalios frakcinės ir suminės naviką naikinančios dozės, įvertintos gydymo komplikacijos, jų pobūdis, dažnis.

*„Prof. K. P. Valucko troškimas įdiegti naujoves spindulinėje terapijoje išryškėjo jam dirbant spindulinės terapijos*



*skyriaus vadovu. Būtent jo asmeninių kontaktų dėka mūsų įstaigoje iš Rusijos buvo gautas tuo metu pasaulyje unikalus gama-neutronų aparatas ANET-VA (gama-neutronų terapija buvo taikoma tik Rusijoje, Lietuvoje ir JAV). Tam tikrai reikėjo įveikti milžiniškas biurokratinės kliūtis, parodyti atkaklumą ir užsispyrimą. Profesorius į visą šį naujosios technologijos diegimo procesą įtraukė mus, skyriaus darbuotojus, kuriuos užkrėtė savo idėjomis, degimu padėti ligoniams. Esu tarp tų kolegų, kuriems teko laimėti prisidėti prie tų reikšmingų įvykių. (Dr. Ernestas Janulionis)*

Kalifornio šaltinius piktybiniais navikams gydyti Lietuvos onkologijos centras tuo metu taikė vienintelis Pabaltijo valstybėse. Lietuvos onkologijos centras kartu su amerikiečių, japonų, rusų, slovakų mokslininkais yra cituojamas kaip šio metodo pradininkas.

*„Reikėtų įvardyti profesoriaus ištikimybę komandiniam darbui, atrenkant ir pritaikant mokslo žinias ligoniams gydyti. Kai kiekvienas komandos narys atlieka tik jo kvalifikacijai įveikiamą darbą, darbo rezultatais pasitikima. Komandos nariai: gydytojas-radioterapeutas, medicinos fizikas, radiologijos technologės, gydytojas-radiochirurgas, radiologas: visi jie sudarė šio unikalaus spindulinio gydymo žmogiškąją technologinę grandinę – kokybiškai ir efektyviai ji buvo pritaikyta daugiau nei 2000 įvairių lokalizacijų vėžiu sergantiems ligoniams gydyti.*

*Profesorius savo darbo stiliumi parodė, kad imantis unikalaus spindulinės terapijos metodo, patikėjus jo taikymo efek-*

*tyvumu svarbu turėti lygiai taip pat įtikėjusią ir kvalifikuotą specialistų komandą – tada prasideda radiacinės-apsauginės technologijos kūrimas ir gamyba, reikalingų dozimetrijos, radiobiologijos metodikų įsisavinimas, specialistų ruošimas, specialių patalpų įrengimas, jonizuojančiosios spinduliuotės šaltinių gavimas ir transportavimas ir t.t. Paskutinis etapas – ligonių gydymas taikant šį metodą, jų stebėjimas, rezultatų analizė ir vertinimas. (Dr. Vydmantas Atkočius)*

Vadovaujant habilituotam daktarui K. P. Valuckui susikūrė radioterapeutų mokykla. K. P. Valuckas ir jo mokiniai dalyvauja su pranešimais Lietuvos ir tarptautinėse konferencijose – JAV, Japonijoje bei kitose užsienio šalyse.

Drauge su Vilniaus universitetu, Kauno technologijos universitetu bei Biochemijos institutu K. P. Valucko vadovaujamo Lietuvos onkologijos centro klinikose sėkmingai diegiamas naujas vėžio gydymo būdas – fotodinaminė navikų terapija. Habilituotas daktaras K. P. Valuckas yra šia tematika spausdinamų darbų bendraautoris.

Fotodinaminės navikų terapijos srities darbo, pažymėto T. Maimano (JAV, 1993 m.) premija, idėja buvo įtraukti fotodinaminę navikų terapiją į sudėtinio vėžio gydymą, t.y. derinti šį naują metodą su chemoterapija bei spinduline terapija.

2002 m. už fotodinaminės navikų terapijos krypties darbus Vilniaus universiteto Onkologijos instituto darbuotojų kolektyvui, tarp jų – K. P. Valuckui, kartu su kitų mokslo institucijų mokslininkais suteikta Valstybinė mokslo premija.



Habilituotas daktaras K. P. Valuckas vadovauja daugeliui mokslinių darbų, programų, moko savo jaunesnius kolegas, kurie pasirenka jį vadovu ne tik dėl jo kvalifikacijos, bet ir dėl individualių charakterio bruožų – vidinės inteligencijos, mokėjimo išklausti jaunesnį kolegą, geranoriškai atsižvelgti į kito nuomonę ir drauge būti principingam sprendžiant esminius klausimus. K. P. Valuckas savo vadovaujamos įstaigos darbe nuolat remiasi senųjų bendradarbių patyrimu, sugeba jį derinti su jaunųjų veržlumu ir energija.

*„Radioterapija yra vienas svarbiausių onkologinių ligonių gydymo metodų, lemiančių onkologinių ligonių gydymo rezultatus. Jos efektyvumas daug priklauso nuo gydytojų kvalifikacijos, optimalių sprendimų pasirenkant gydymo taktiką, švitinimo įrangos kokybės.*

*Atgavus nepriklausomybę Vilniaus universiteto Onkologijos institutas (Lietuvos onkologijos centras) pasitiko su labai pasenusia radioterapijos įranga ir pasenusia organizacine struktūra, neatitinkančia šiuolaikinių reikalavimų. Prof. K. Valuckas pirmasis Lietuvoje suprato didelių specializuotų onkologijos centrų pranašumus ir sukūrė tokį centrą. Padėjo daug jėgų, energijos aprūpindamas jį nauja šiuolaikine įranga. Ypač tai buvo svarbu radioterapijai. Jam pavyko pradėti linijinių greitintuvų erą Lietuvos onkologijoje.*

*Prof. K. Valuckas yra vienas iš tų žmonių, kurie daug padarė keldami Lietuvos onkologų kvalifikaciją. Neabejotinas jo nuopelnas yra stiprios mokslininkų onkologų mokyklos sukūrimas Lietuvoje. Ne vienam gydytojui jis padėjo susiformuoti kaip geram specialistui, padėjo rasti kelią į mokslinę veiklą.“*  
(Dr. E. Aleknavičius)

K. P. Valuckas nuo 1971 m. skaito paskaitas Vilniaus universiteto Medicinos fakulteto studentams bei Lietuvos onkologijos centre (dabar – Vilniaus universiteto Onkologijos institute) besispecializuojantiems gydytojams, yra onkologijos vadovėlio studentams medikams bendraautoris. 1995 m. habilituotam daktarui K. P. Valuckui suteiktas Vilniaus universiteto profesoriaus vardas. Profesoriumi K. P. Valuckui vadovaujant apgintos devynios daktaro disertacijos, nagrinėjančios piktybinių navikų ankstyvosios diagnostikos bei spindulinio ir sudėtinio gydymo problemas.

*„Likimas lėmė, kad prieš dvidešimtį metų po mano mokslinio darbo vadovės dr. Violetos Ragaišienės mirties profesorius K. P. Valuckas vadovavo mano moksliniam darbui. Prisimeinu tą laikotarpį kaip ieškojimų, idėjų gausos, mokslinio smalsumo ir ambicijų periodą, kuriam didelės įtakos turėjo prof. K. P. Valucko profesinė išvalga, patirtis, racionalūs patarimai ir įsiklausymas į nepatyrusių žmonių mintis. Jauni mokslininkai būna kupini idėjų, tačiau prof. K. P. Valuckas turi ypatingų sugebėjimų iškristalizuoti esminius dalykus, apibendrinti ir nubrėžti teisingas mokslines gaires. Kaip jauna gydytoja, žvelgiau į profesorių su didžiausia pagarba, mokydamasi iš jo diplomatiškumo, santūrumo, sugebėjimo dalykiškai analizuoti ir operatyviai spręsti iškilusias problemas. Spindulinės terapijos mokslo vystymo istorijoje profesorius K. P. Valuckas paliko gilų pėdsaką, įdiegdamas naujus gydymo metodus, ugdydamas jaunų mokslininkų kartą. Prof. K. P. Valucko pavyzdys įkvėpė ne tik mane, bet ir kitus jo mokinius tęsti mokslinę veiklą, pritaikyti naujausius mokslo pasiekimus klinikinėje praktikoje, perteikti žinias jaunajai kartai.“* (Prof. Elona Juozaitytė)



Profesoriaus K. P. Valucko principingumo, atkaklumo ir didelių pastangų dėka Lietuvos onkologijos centras 1996 m. reorganizuotas į Valstybinę mokslo įstaigą, o 2002 m. – į Vilniaus universiteto Onkologijos institutą. Suprasdamas mokslo svarbą, profesorius ne tik išsaugojo mokslinį potencialą, eksperimentinę bazę, taip reikalingą onkologijos mokslo plėtrai, bet ir išugdė talentingų onkologų bei onkologų mokslininkų mokyklą.

Atsižvelgiant į šiandieninius biomedicinos, fizinių mokslų pasiekimus ir siekiant sėkmingai plėtoti onkologijos mokslą, įkurtas Mokslinių tyrimų centras ir mokslinės laboratorijos, kurių tikslas vykdyti tarptautinio lygio tyrimus Lietuvoje, taikant molekulinės onkologijos, genomikos, proteomikos, nanomedicinos ir kitus mokslus.

Profesorius tiki, kad tolesnis onkologijos progresas priklausys nuo vėžio biologijos pasiekimų, aiškinantis vėžio atsiradimo priežastis bei plėtojant vėžio profilaktiką, nuo naujų technologijų, padedančių diagnozuoti vėžį, bei nuo žinių apie naujus navikines ląsteles taikinius, leidžiančius numatyti gydymo taktiką.

*„Esu viešai prisipažinęs, jog, dvejus metus dirbęs mokslinį darbą Vokietijos vėžio tyrimo centre Heidelberge, laikau save onkologu, todėl ir prof. Konstantiną P. Valucką galiu drąsiai vadinti kolega, su kuriuo bendri darbai suvedė prieš keletą dešimtmečių. Profesoriaus K. P. Valucko nuolatinės pastangos suburti ir įtraukti onkologijos srityje dirbančius Vilniaus universiteto mokslininkus į bendrus mokslinius projektus davė rezultatą – Onkologijos institutas sėkmingai integravosi į universiteto struktūrą ir šiandien siekia nacionalinės institucijos*

*statuso. Asmeniškai Jubiliatui linkiu sveikatos ir daug prasmingos veiklos.“ (Buvęs Vilniaus universiteto rektorius, Lietuvos Respublikos Seimo narys akademikas Benediktas Juodka)*

Daug energijos atiduota reorganizuojant Lietuvos sveikatos apsaugos sistemą – 1993–1994 m. K. P. Valuckas vadovavo Sveikatos apsaugos ministerijos Sveikatos apsaugos reformų biurui.

Profesorius K. P. Valuckas aktyviai dalyvauja, formuojant Lietuvos onkologinės pagalbos strategiją, principingai pasisako onkologinės pagalbos Lietuvoje organizavimo klausimais, analizuoja onkologinę situaciją Lietuvoje bei siūlo konkrečias priemones šiai situacijai gerinti.

*„Apie profesorių Konstantiną Valucką, kurį gerai pažįstu nuo studijų suole Kaune ir su kuriuo mūsų profesiniai keliai ėjo tai greta, tai susipindavo, tai išsiskirdavo ilgesniam laikui, galiu pasakyti viena – tai gabus, su įgimta inteligencija, niekada nesiliaujantis siekti užsibrėžto tikslo medikas. Būdamas iniciatyvus ir kūrybingas jis atsakingai vykdo suplanuotus projektus.*

*Prof. Konstantinas Valuckas daro įspūdį savo erudicija, žmogiška tolerancija, mokėjimu išklausyti ir įsiklausyti į kolegų nuomonę.“ (Medikas, diplomatas, Neringos m. meras Antanas Vinkus)*

Profesoriui rūpi pirminė, antrinė bei tretinė vėžio profilaktika, navikų diagnostika, gydymas bei onkologinių ligonių gyvenimo kokybė. Sėkmingai realizuota profesoriaus idėja sukurti onkologinės reabilitacijos sistemą, garantuojančią susirgusiajam fizinę, psicholo-



ginę bei socialinę paramą: 1997 m. Lietuvos onkologijos centre pradėjo veikti Fizinės medicinos ir reabilitacijos skyrius.

*Prof. K. P. Valuckas ne tik puikus specialistas bei organizatorius; ne tik geras kolega, pasirengęs išklaudyti ir prireikus pagelbėti; ne tik geras vadovas, sugebantis tvirtai vadovauti suburtam kolektyvui. Trumpai galima pasakyti, kad tai asmenybė, turinti gyvenimo tikslą ir nuosekliai jo siekianti, žinanti kelius šiam tikslui pasiekti. O šis tikslas – sėkminga vėžio kontrolė Lietuvoje ir gera onkologinių ligonių gyvenimo kokybė.*

*Pirmoji Lietuvos vėžio kontrolės programa 1990 m. gimė prof. K. P. Valucko vadovaujamoje įstaigoje. Profesorius buvo ir pagrindinis šiuo metu Lietuvoje vykdomų atrankinių patikros programų dėl krūties bei gimdos kaklelio vėžio iniciatorius – pirmuosius šių programų variantus parengė jo vadovaujamo Onkologijos centro specialistų grupės, sudarytos pagal direktoriaus įsakymus. Vėliau šios programos buvo tobulinamos ir patvirtintos visai Lietuvai.“ (Gydytoja Birutė Aleknavičienė)*

Vadovaujant K. P. Valuckui 1996 m. Lietuvos onkologijos centras tapo Europos vėžio institutų organizacijos nariu ir užmezgė glaudų bendradarbiavimą su kitomis Europos vėžio institucijomis. Onkologai mokslininkai įsitraukė į tarptautinių tyrimų programas. Profesorius K. P. Valuckas moka suburti žymius pasaulio onkologus, kad remiantis jų patyrimu bei pagalba būtų plėtojamas onkologijos mokslas Lietuvoje, dalyvaujama tarptautinėse programose, organizuojama onkologinė pagalba Lietuvoje. Profesoriaus pastangomis sukurtas tarptautinis onkologų ekspertų komitetas, kuris reguliariai

susipažįsta su Lietuvos onkologijos centro, dabar Vilniaus universiteto Onkologijos instituto, veikla, ją analizuoja ir teikia metodinę pagalbą.

*„Aš, kaip 2001 m. suburto Tarptautinio onkologų ekspertų komiteto narys, prof. Konstantino P. Valucko inicijuotuose onkologinės pagalbos sistemos Lietuvoje optimizavimo darbuose aktyviai dalyvauju antras dešimtmetis ir profesorių pažįstu kaip žmogų, kuris įveikia problemas vieną po kitos.*

*Vilniaus universiteto Onkologijos instituto veikla nuolatinių profesoriaus pastangų dėka per šiuos metus pakilo į europinį lygį, pagal kurį Europos šalyse vykdoma onkologinių ligų prevencija ir gydomi onkologiniai pacientai. Profesoriaus vadovaujamas Institutas baigia dar vieną svarbų etapą – Europos vėžio institutų organizacijos akreditaciją.*

*Vėžio problema yra globali ir sėkmingai bus sprendžiama tik tada, kai daugelio šalių onkologai klinicistai bei mokslininkai kalbės ta pačia kalba ir bendromis pastangomis sieks to paties tikslo. Labai sveikinu nuolatinę prof. Konstantino P. Valucko pastangas, kurių dėka šiandien Vilniaus universiteto Onkologijos institutas vėžio problemą sprendžia pagal aukščiausius standartus. Profesoriaus veikla – tai pavyzdys tiems, kurie nori sukurti daugiaprofilinį vėžio centrą.“ (Prof. Guy Storme)*

Prof. K. P. Valucko iniciatyva Vilniaus universiteto Onkologijos institutas 2010 m. pradėjo Europos vėžio institutų organizacijos vykdomą akreditacijos procedūrą. 2011 metų lapkričio mėnesį Institute dirbusi Europos vėžio institutų organizacijos įgaliota tarptau-



tinio audito grupė pagal Organizacijos reikalavimus teigiamai įvertino Onkologijos instituto struktūrinius pokyčius, pateiktus gydymo standartus ir rezultatus, mokslinių tyrimų bei mokslinės strategijos rengimą.

*„Manau, kad gyvenime ištraukiau laimingą bilietą – savo profesinę veiklą pradėjau VU Onkologijos institute ir mano mokytojas buvo ir tebėra prof. K. P. Valuckas. Profesorium negali nesižavėti: jo erudicija, vidinė inteligencija, mokslinė įžvalga, sugebėjimu sintezuoti idėjas ir rasti būdus jas kokybiškai realizuoti. Mes atstovaujame skirtingoms kartoms, tačiau einant šalia prof. K. P. Valucko nesijaučia amžiaus skirtumo – mums, jaunesniems, dar vis tenka paspartinti žingsnį, kad jį pasivyti.“ (Dr. Simona R. Letautienė)*

Profesoriaus K. P. Valucko mokslinių darbų sąrašas iš viso daugiau kaip 270 pozicijų. Thomson Reuters Web of Science duomenų bazės leidiniuose per pastaruosius 10 metų yra 36 pozicijos, tarp jų – 18 straipsnių. Iš viso yra 5 monografijų, 7 mokomųjų knygų, 2 vadovėlių bendraautoris.

*„Jei pasakyčiau, kad profesorius Konstantiną Povilą Valucką pažįstu nepakankamai, nebūtų visiškai tiesa, nes su juo dirbu jau 43 metus.“*

*Arčiau profesoriaus atsidūriau tiriant ir diegiant į onkologijos kliniką naują vėžio gydymo būdą – fotodinaminę navikų terapiją. Čia profesoriui teko glaudžiai bendradarbiauti su fizikais, biofizikais, biochemikais, kas paskatino įkurti savo*

*vadovaujamame institute Molekulinės onkologijos, Biomedicininės fizikos ir kitas laboratorijas, apie kurias profesorius kalba su užsidegimu ir pasididžiavimu. Juk siekiant, kad moksliniai tyrimai tarnautų pacientui, būtina glaudi sąsaja tarp klinikos ir fundamentinių mokslo šakų, ką nuolatos pabrėžia profesorius Konstantinas Povilas Valuckas.*

*Didžiuojamės ir šiandieniniais profesoriaus ir jo mokinių mokslo darbais. Profesorius sėkmingai vadovauja tiriant neinvazinės diagnostikos sritį – optinę biopsiją, kai informacija apie audinį yra gaunama in vivo tyrimo metu, identifikuojant molekulinius žymenis, kurie įgalina terapijos metu stebėti organizmo atsaką į gydymą ir garantuoti gydymo individualizavimą.*

*Su didele pagarba pritariu kolegų išsakytoms mintims apie didžiulį organizacinį darbą, atliktą profesoriaus, apie jo nepaprastą ryžtą, kryptingumą ir atkaklumą siekiant gerinti onkologinę situaciją Lietuvoje. Man didelė garbė ir laimė dirbti vadovaujamai profesoriaus Konstantino Povilo Valucko.“ (Prof. Janina Didžiapetrienė)*

Profesorius K. P. Valuckas kaip onkologas yra žinomas už Lietuvos ribų, pelnęs pripažinimą už onkologinės tarnybos organizavimą bei onkologijos mokslo plėtrą Lietuvoje. Jis dalyvauja su pranešimais daugelyje tarptautinių kongresų: Vokietijoje, Švedijoje, Prancūzijoje, Anglijoje, Japonijoje, Rusijoje, JAV ir kitur. Yra ne-nuilstamas tarptautinių onkologų forumų Lietuvoje sumanytojas ir organizatorius.



*„Dirbdamas šalia prof. K. P. Valucko tiesiogiai matau jo gilią kompetenciją skirtingose šiuolaikinės medicinos srityse – profilaktikoje, klinikinėje praktikoje, mokslo bei gydymo vadyboje. Labai svarbu, kad profesorius puikiai buria Lietuvos onkologijos bičiulius tarptautinėje erdvėje ir tinkamai atstovauja mūsų šalies onkologijai pasaulio onkologų forumuose. Didžiausią vertę vis dėlto priskirčiau profesoriaus sugebėjimui priimti naujausias idėjas, įžiūrėti jų vertę ir suteikti galimybes jas realizuoti Vilniaus universiteto Onkologijos institute.“*  
(Prof. Narimantas E. Samalavičius)

Praleisdamas laisvalaikį gamtoje bei pasinerdamas į grožinę literatūrą, profesorius semiasi taip reikalingų jėgų organizacinei, mokslinei ir pedagoginei veiklai.

*„Paprastai žmonės šneka, kad dirbti su giminėmis yra pats blogiausias pasirinkimas. Tačiau aš, matyt, esu gyvas pavyzdys, jog tai nėra tiesa. Mano profesijos pasirinkimą nulėmė kaip tik tai, kad išaugau medikų šeimoje. Ir onkologijoje atsiradau ne atsitiktinai. Tėčio aistra onkologijos mokslui užkrėtė ir mane. Džiaugiuosi, jog man nusišypsojo laimė tėtį pažinti ne tik kaip žmogų, bet ir kaip didžiulės pagarbos vertą savo srities profesionalą. Jis visą gyvenimą aktyviai gilinasi į onkologijos mokslo, jo naujausių pasiekimų taikymo klinikinėje praktikoje aktualijas. Štai kodėl jau tiek metų dirbdamas administracinį darbą jis neatitolo nuo pacientų ir puikiai orientuojasi klinikinėse situacijose bei jas analizuodamas duoda labai vertingų patarimų gydymo klausimais.“* (Dr. Rūta Grigienė)

Pažymėdami profesoriaus habilituoto daktaro Konstantino Povilo Valucko jubiliejų, linkime jam ir toliau neišsenkamos energijos, kūrybinės ir organizacinės minties tolesnėje veikloje.

*„Kiekvienas gimdamas atsinešame savo Likimą ir gyvenimo skirtą kryželį, kaip kad sakydavo senovėje, ir kantriai savo misiją šioje žemėje vykdome. Prof. K. P. Valuckas – pavyzdys mums visiems. Darbštumu, tolerancija, pareigingumu ir sąžiningu savo pareigų atlikimu jis įkvepia visus, šalia esančius. Garbė ir Likimo dovana, kad galiu būti kartu, siekiant mums visiems svarbiausio tikslo – Nacionalinio centro statuso Vilniaus Onkologijos institutui, įstaigai, kuri vadovaujama profesoriaus subūrė kompetentingą ir darnų kolektyvą, iškilus profesionalus ir puikius specialistus. Kova už tiesą visada yra sunki, bet ji teisinga.“* (Lietuvos Respublikos Seimo sveikatos reikalų komiteto pirmininkė Dangutė Mikutienė)